

اعجاز اخلاقی در سیره نبوی

حسین طاهری وحدتی

بنیاد پژوهش‌های اسلامی، مجله مشکوہ

چکیده

پیامبر اعظم ﷺ در سرزمینی به رسالت برانگیخته شد که مردم آن از توحید و مسائل انسانی - اخلاقی دور شده بودند. در چنین شرائطی پیامبر ﷺ تبلیغ و پیام رسانی خود را با فرمان خدا پرستی آغاز کرد و در ادامه با شیوه‌ای دقیق و حساب شده به تغییر بنیان نگرش انسان جاهلی پرداخت و جامعه بدیع عرب را به مدنیتی پر فروغ تبدیل نمود. فرضیه این نوشتار به استناد حدیث «بعثت لاتهم مكارم الاخلاق» آن است که روش و منش روحي و اخلاقی رسول الله ﷺ مؤثر عمده و اساسی در فرایند این تغییراتی اجتماعی بوده است و در جای جای آن می‌توان حضور این عامل تعیین‌کننده را احساس کرد.

اشاره

کرد و شرط اصلی رستگاری را موحد شدن اعلام نمود.^۱ جریان مخالف اسلام که منافع خود را در معرض زوال می‌دید، به مواجهه برخاست و با شیوه‌های گوناگون، شخص پیامبر ﷺ را که تا دیروز امین می‌خواند^۲، به تهمت‌های ناروا متهشم ساخت؛ اما مگر

حضرت محمد ﷺ یگانه عالم آفرینش و خاتم پیامبران، فصلی از تاریخ را رقم زد که همه سعادت و کمال یافتنگی انسان در آن به تشبیت رسید. نهضت و حرکت پیامبر اعظم ﷺ با آغاز بعثت، زمینه‌ساز تحولی عظیم در دنیای آن روز گردید و افکار و اندیشه‌ها متوجه کانون این رستاخیز شد. رسول الله ﷺ دعوت خود را با توحید آغاز

۱- مناقب آل ابی طالب، ج ۱، ص ۵۱

۲- بحار الأنوار، ج ۱۶، ص ۱۱۴

تقدس و معنویت داده است. این تصویری است از یک اسلام متعصب و خشک در نزد مسیحیان غرب که به زمان قرون وسطی بر می‌گردد؛ یعنی زمانی که خود مسیحیان در حال جنگ‌های صلیبی در خاورمیانه بودند و این جنگ‌ها را مقدس بر می‌شمردند. امروزه نیز رادیو، تلویزیون، روزنامه و کتاب‌ها مرتباً از شمشیر اسلام و خشونت مقدس یا ترور مقدس صحبت می‌کنند؛ اما این یک وارونه‌نگری محض است.

وی در بخش دیگری از کتاب می‌نویسد: «بی تردید محمد ﷺ ایده برادری را خود در عالی‌ترین سطح در اعمال و رفتار خود به نمایش می‌گذارد.... در هنگام نماز جمعه اگر صدای گریه کودکی را می‌شنید، سعی داشت تا مراسم نماز را زودتر به پایان رساند؛ زیرا هیچ وقت طاقت نداشت که مادر بچه را در نگرانی و خجالت ببیند».^۱

این سخنان، به قلم یک زن نویسنده غیر مسلمان است که مدعی می‌باشد در برابر گستاخی پاره‌ای از نوین‌سدنگان غربی (به‌ویژه آنچه پس از حادثه «سپتامبر اظهار شده است») می‌خواهد تصویری درست و واقعی از سیمای حضرت محمد ﷺ برای جهانیان

چراغی که خداوند برافروخته، خاموش شدنی است!

آنچه در این سال‌های اخیر در غرب اتفاق افتاد، تداعی‌کننده برخورد جاهلیت عرب با پیامبر اعظم ﷺ می‌باشد؛ اما جای این پرسش هست کسانی که خود را مدعی عقلانیت، مدنیت و حقوق بشر می‌دانند، چگونه به خود اجازه می‌دهند با معتقدات پیش از یک میلیارد مسلمان به رویارویی برخیزند. گویا جای این تحدی برای مسلمانان وجود دارد اگر شما در وجود نازنین رسول الله ﷺ شک دارید، «فاتوا بمثله»؛ همانند او را در سابقه تاریخی خود نشان دهید. غرب هرگز نمی‌تواند انکار کند که اندیشمندان زیادی از خود آنان در برابر شخصیت پیامبر اعظم ﷺ بر تواضع زانو زده‌اند و روح مهربان و خلق زیبای او را ستوده‌اند که به یک نمونه اشاره می‌شود. نویسنده کتاب زندگی‌نامه پیامبر ﷺ این‌گونه اظهار می‌دارد:

«برای ما سنگین است که قبول کنیم محمد ﷺ برای پیشبرد اهداف دینی خود مجبور به جنگ و سیاست بازی گردیده است. اسلام دین شمشیر نامیده می‌شود، تفکری که روحانیت واقعی را رها کرده و به عوض آن به خشونت و مداران‌پذیری جنبه

۱- زندگی‌نامه پیامبر اسلام، ۲۱۹ و ۳۱۲.

دهد. پیامبر اکرم ﷺ در جغرافیای جهل و بی خبری حجاز، بشر جدا شده و دور افتاده از فطرت خویش را به موطن اصلی باز گرداند و با آیات الهی ظلمت فضارا شکافت و با اقتدار به پیش رفت، تا توانست نام الله را بر بام جهان بنشاند و بتهای ساخته ذهن انسان جاهلی را به زیر آورد. بذر توحید را در سرزمین خشک دلهای پژمرده کاشت و آن را با مروارید اشک و خون دل آبیاری کرد و پس از بیست و سه سال رنج و تلاش، با غستان اسلام را به امانت، ارمغان آیندگان نمود.

جاهلیّت عرب

شناخت مخصوصات جامعه عرب جاهلی، بزرگی و عظمت کار پیامبر را بیشتر نمایان می سازد و این که حضرت محمد ﷺ با چه دشواری ها و مشکلات طاقت فرسایی روبرو بود و از همه مهمتر کسانی که مدعی ترویج و تبلیغ سنت نبوی هستند، چگونه می باید پا جای پای رسول الله بگذارند و به استقبال خطرها و دشواری ها بروند. امام علیؑ به عنوان نزدیک ترین یار پیامبر اکرم ﷺ و آشناترین فرد به وضعیت اجتماعی - فرهنگی سرزمین حجاز، این گونه می فرماید:

عرضه نماید؛ لذا با این انگیزه دست به کار نوشتن کتابی شده است که به عقیده وی مسلمانان روشنفکر از آن استقبال کرده‌اند.

تحوّل بزرگ

یادآوری این اظهارات نه از این باب است که شخصیت رسول الله ﷺ به چنین اعتراضاتی از سوی غیر مسلمانان نیاز دارد چنان که جسارت‌ها و اهانت‌های آنان نیز کوچک‌ترین خدشه‌ای در حقیقت محمّدیه وارد نخواهد ساخت، بلکه در آمدی است بر موضوع اصلی این نوشتار؛ یعنی اعجاز اخلاقی در سیره رسول الله که برندگی آن به مراتب از شمشیر اسلام بیشتر بود. پیامبر اکرم ﷺ با سلاح اخلاق در جاهلیّت عرب چنان تحولی به وجود آورد که حیرت جهانیان را برانگیخت. به شهادت تاریخ، هیچ کس در برابر شخصیت اخلاقی رسول الله توان مواجهه و برابری را نداشت. بی‌گمان پیامبر اعظم را باید بزرگ‌ترین هنرمند تاریخ بشری دانست. شخصیت والا او در امتداد تاریخ حضور دارد و اینک در عصر شکوفایی دانش و اطّلاقات و فناوری، سیره نبوی می‌تواند گره کور و بزرگ اصلی انسان مدرن امروز را بگشاید و آرامش آرمانی شده را در متن زندگی فراروی او قرار

می ریختید؛ پیوند خویشاوندی را می بریدید.
در میان شما بت‌ها پرستش می‌شد و گناه
وجود شما را درهم پیچیده بود».۲

جامعه‌ای را که امام علی^ع وصف
می‌کند، فاقد مناسبات انسانی و اخلاقی
است. روایت انسان‌ها بر اساس توحید
فطرت تنظیم نشده است. خودآگاهی فردی
و اجتماعی وجود ندارد. ابعاد نفسانی آدم‌ها
بر عقلانیت آنها فائق آمده و جنگ به جای
صلح و زشتی به جای زیبایی نشسته است.
در این میان، مردی از جنس رحمت قیام
می‌کند و همه معادلات نادرست جاری و
ساری در بستر چنین جامعه‌ای را درهم
می‌ریزد. هنر رسول الله^ص این بود که علم را
به جای جهل نشاند؛ دشمن را به دوستی
تبديل کرد؛ عشق را جایگزین نفرت نمود؛
خدابینی را جای خودبینی گذاشت؛ فروتنی
را جانشین تکبّر کرد؛ روحیه پیمان‌شکنی
عرب را به تعهد و وفاداری تغییر داد؛ و این
همه به برکت شخصیت خدایی و اخلاقی
حضرت رسول الله^ص تحقق یافت.

۱- الدلیل علی موضوعات نهج‌البلاغه، ص ۲۲۱.
خطبہ ۸۸

۲- فرهنگ‌نامه موضوعی نهج‌البلاغه، ص ۱۱۳۶ (خطبہ ۲۶).
نهج‌البلاغه، ترجمة فیض الاسلام.

«خداوند پیامبر^{علیه السلام} را در زمانی به رسالت برانگیخت که هیچ یک از پیامبران باقی نماند بودند و خواب مردم در تاریکی، نادانی و گمراهی، طولانی گشته بود. فتنه‌ها برپا شده و آتش جنگ‌ها افروخته و روشنایی‌ها پنهان مانده بود. برگش زرد گشته و مردم از آشکار شده بود. برگش زرد گشته و مردم از ثمره آن سودی نمی‌برندند... نشانه‌های هدایت محو شده و پرچم‌های هلاکت آشکار شده. در این اوضاع، دنیا با منظره بدی به اهلش نگاه می‌کرد و به خواهان خود رو ترش کرده بود. ثمره‌اش فساد و تباہکاری و طعامش گوشت مردار بود. شعارش خوف و رویه‌اش شمشیر بود».۱

امام^ع در بخش دیگری از سخنان خود، مردم عرب را مورد خطاب قرار می‌دهد و به آنها گوشزد می‌کند شما پیش از این، با کدام فرهنگ و اخلاق زندگی می‌کردید و امروز چگونه هستید؟

«خداوند محمد^{علیه السلام} را برانگیخت تا بیم‌دهنده جهانیان و امین وحی باشد؛ در حالی که شما ای گروه عرب بدترین کیش و بدترین خانه را داشتید و در میان سنگ‌های درشت و ماران سمی افسون‌ناپذیر زندگی می‌کردید و آب آلوده می‌نوشیدید، غذای ناگوار می‌خوردید و خون یکدیگر را

علایق دینی و دنیوی می‌نویسد:

«اساس تربیت اسلامی عبارت بود از ایمان و عمل صالح، و آنچه بر آن نظارت می‌کرد، شریعت بود و سنت. در واقع پیروی از آنچه سنت پیغمبر ﷺ خوانده می‌شد، ایده‌آل اخلاقی و معنوی بود برای هر مسلمان... مکارم اخلاقی که پیغمبر خود را برای اتمام و اكمال آن مبعوث می‌دید، برای یک مسلمان از پیروی سنت او به دست می‌آورد و بس. اسلام افراد و قبایل گوناگون را که آداب و انساب مختلف داشتند، در یک نوع برادری جهانی به هم پیوست و با این همه هیچ کس را مسئول کردار دیگری ندانست^۱ و حس مسئولیت فردی را در اخلاق خویش اساس معتبر شمرد. نه فقط برای اعراب، بلکه برای بسیاری از اقوام و نژادهایی که سرزمین آنها به دست مسلمین فتح شد، اسلام میزان‌های تازه اخلاقی و تربیتی آورد که آنها تا آن هنگام نمی‌شناختند».^۲

وی در ادامه به نقل از یکی از شرق‌شناسان درباره ویژگی و صفات اخلاقی

رسول الله ﷺ در تحقق اهداف بعثت، به والاترین مرحله کمال و توفیق دست یازید و با اعجاز وجودی خویش، قیامتی عظمی در جاهلیّت عرب برپا کرد و انسان‌های به زنجیر کشیده را به موهبت آزادی و توحید رساند. این‌گونه است که مولوی در مثنوی ذیل آیه شریفه «یا آئُهَا الْمَرْءَ مُلْ»، پیامبر اکرم ﷺ را به دمنده در صور در روز قیامت تشییه می‌کند و کار او را همچون رستاخیزی می‌داند که در پرتو آن جهان‌های فراوانی حیات پیدا کرده‌اند:

چون تو اسرافیلِ وقتی، راست خیز
رستاخیزی ساز پیش از رستاخیز
هر که گوید کو قیامت ای صنم
خویش بنما که قیامت نک منم
در نگر ای سائل محتزده
زین قیامت صد جهان قائم شده^۳

گسترهٔ تحول

بعد این رستاخیز فرهنگی - اخلاقی، تنها به جامعه عرب محدود نشد و در ادامه حیات اسلام، چنان خیزش پیدا کرد که بسیاری از جوامع آن روز به شدت تحت تأثیر آن قرار گرفت. دکتر عبدالحسین زرین‌کوب به عنوان یک تحلیل‌گر مسائل تاریخی، در مقایسه مسیحیت با اسلام در

۱- مثنوی معنوی، کلاله خاور، ص ۲۳۹

۲- اشاره به آیه ۱۶۴ سوره انعام

۳- کارنامه اسلام، ص ۱۲۶

در جهان رواج یافته بود، همه بازتاب برآیند سیره و روش شگفت‌انگیز شخص رسول الله ﷺ بود. بسیار نیست که خداوند آن‌گاه که می‌خواهد در باب وصف پیامبرش سخن بگوید، او را به دارنده خلُقِ عظیم می‌ستاید (قلم / ۴).

علّامه طباطبایی مفسّر نامی شیعه در ذیل این آیه و تفسیر آن می‌گوید:

«به دلالت سیاق، آیه ناظر به اخلاق رسول الله ﷺ در حوزه مسائل اجتماعی و معاشرت او با مردم است؛ با مصدقهایی از قبیل پایداری بر حق، صبر و حوصله بر آزار و اذیت مردم، گذشت و بخشش، چشم‌پوشی از اشتباهات دیگران، مدارا و نرم‌خوبی، تواضع و...»^۲

شیدایی امت

بازتاب همه ویژگی‌های اخلاقی رسول الله ﷺ در میان مردم، ایجاد امنیت و اعتماد عمومی بود. پیامبر اکرم ﷺ پناهگاه آرامش بود. همه این جرأت را به خود می‌دادند به ایشان نزدیک شوند؛ چرا که گمشده‌های معرفتی، ایمانی و اخلاقی را

جامعهٔ اسلامی در دوره جنگ‌های صلیبی که عده زیادی از امرا و سلاطین اروپا به شرق اسلامی آمده بودند، می‌گوید:
در طی این جنگ‌های خونین دور و دراز، نصاری اروپایی غربی نشان دادند که در صفات مردانگی، پاییندی به عهد و پیمان، و شفقت نسبت به ضعفا، هنوز می‌باشد. چیزها از مسلمین فراگیرند. حتی در بازرگانی، مرد مسلمان تحت تأثیر تربیت عملی اسلام، به‌طور کلی از لحاظ خوش‌قولی و اجرای تعهدات، بهتر از مسیحی بود... بارتلمی سن هیلر با بیانی دور از مبالغه می‌گوید:

«آنچه نزد اروپاییهای عهد جدید، صفات مسیحی خوانده می‌شود، اخلاق و آداب تهذیب یافته‌ای است که آن را از مسلمین فرا گرفته‌اند نه از مسیحیت. در این جنگ‌ها، برتری اخلاق مسلمین، حتی مایه اعجاب دشمنان بود.»^۱

جایگاه سیره اخلاقی پیامبر ﷺ خاستگاه این همه تحول اخلاقی در جاھلیّت عرب و در ادامه آن در هر جا که به‌گونه‌ای نام محمد ﷺ و اسلام طین‌انداز شده بود و حتی آنچه که قرن‌ها بعد در تمدن بزرگ اسلامی از اخلاق و کرامت اسلامی،

۱- همان، ص ۱۳۲.

۲- المیزان فی تفسیر القرآن، ج ۹، ص ۳۶۹.

«وقتی این خبر را می‌شنود، به جای اظهار اندوه و داد و فریاد بر کشتگان خود می‌پرسد: «ما فَعَلَ رسول الله ﷺ؟»؛ پیامبر در چه حال است؟ می‌گویند: آن‌گونه که تو دوست داری آن زن می‌خواهد تا او را نزد پیامبر ﷺ ببرند؛ آن‌گاه که چشمش بر چهره ایشان می‌افتد می‌گوید: «کل مُصيّبة بعدهك صغيره»؛ همه سختی‌ها و مصیبت‌ها با سلامتی تو آسان است.

و زیباتر این که در احوال بلال به هنگام مرگ نقل می‌کند:

«وقتی خانواده او در غم از دستدادنش می‌گریند: «و اکرباها»؛ چه سخت است! بلال می‌گوید: «واطرباها»؛ چه لحظه زیبا و دلنشیش است! فردا در بهشت به دیدار دوستان خواهم شتافت؛ محمد ﷺ و اصحاب او!»^۱
بدین صورت است که زیباترین ارتباط و پیوند انسانی و خدایی میان پیامبر ﷺ و امت شکل می‌گیرد و خاطره‌انگیزتر از آنچه گفته شد، وصفی است که امام علیؑ در هجران رسول خدا ﷺ بر خامه دل می‌آورد و با زبان تن بیان می‌کند:
«پدر و مادرم فدای تو یا رسول الله! با

می‌توانستند در وجود مبارک رسول الله ﷺ پیدا کنند. طبق گزارش نویسنده کتاب محمد، المثل الكامل، جمع کثیری از اصحاب و مردم چنان شیفتیه پیامبر اعظم ﷺ بودند که هرگاه نام ایشان را می‌شنیدند یا درباره‌اش صحبت می‌کردند، سرایی وجود آنان را خشوع و خضوع فرا می‌گرفت؛ گویی هیبت و جلالت الهی در دل شان رسوخ کرده است.^۲
نویسنده کتاب یاد شده، مواردی را به عنوان نمونه از شیدایی مردم برای رسول الله ﷺ برمی‌شمرد؛ از جمله نقل می‌کند:

«پیامبر ﷺ غلامی دارد به نام ثوبان، روزی بر ایشان وارد می‌شود با رنگ زرد، جسمی لاغر و ظهور حزن و اندوه در صورت. حضرت رسول الله ﷺ از حال او می‌پرسد؛ جواب می‌دهد: «ما بی منْ وَجْع؟»؛ هیچ‌گونه مریضی ندارم؛ فقط هرگاه شما را نمی‌بینم، وحشتنی عجیب به من دست می‌دهد؛ به یاد آخرت می‌افتم که چگونه در آن جهان از تو جدا باشم؟ در حالی که شما در درجات پیامبران قرار داری و من از دیدن شما محروم می‌مانم!»

و باز در مورد عکس العمل زنی از انصار که در جنگ احد پدر، برادر و شوهرش کشته شده، می‌گوید:

۱- محمد المثل الكامل، ص ۳۵۰.
۲- همان ص ۳۴۷.

رفتاری نداشت.»^۳

مبانی سیره رسول الله ﷺ

بدون تردید پیچیدن آوازه رسول اکرم ﷺ در سرزمین حجاز و بلکه فراتر از آن، به شخصیت اخلاقی و سیره ایشان مربوط می‌شد؛ چه این که بسیاری ندیده شیدایش می‌شدنند. پیامبر ﷺ جز به هدایت انسان‌ها نمی‌اندیشید و به تعبیر امام علی‌ماشیل‌الله به عنوان نزدیک‌ترین همدم استفاده گردد. تواضع پیامبر ﷺ برای زنده کردن شخصیت از دست رفته انسان‌ها بوده و هست؛ چنان که جایگاه زن را به عنوان نیمی از مخلوق عقلانی خداوند در روی زمین، به او بازگرداند. بسیار سُست و

مرگ تو چیزی قطع گردید که با مرگ جز تو، از نبوت و احکام و اخبار آسمانی قطع نگردید. تو خصوصیت داری، چندان که از هر که جز خودت تسلی بخشی، و عمومیت داری چندان که مردم در ماتم تو یکسان‌اند. اگر نه این بود که به شکیابی فرمان داده‌ای و از بی‌تابی نهی فرموده‌ای، سرچشمہ اشک را بر (ماتم) تو خشک می‌کردیم و درد همچنان بی‌درمان و اندوه پیوسته بود؛ حال آن که این دو برای تو اندک است؛ اما مرگ چیزی است که راندنش ممکن نیست. پدر و مادرم فدایت، «اُذْكُرْنَا عَنْدِ رَبِّكَ وَاجْعَلْنَا مِنْ بَالِكَ»؛ نزد پروردگارت ما را به یاد آور و در خاطر خود ما را نگه دار.»^۱

امام علی‌ماشیل‌الله به عنوان نزدیک‌ترین همدم و پیار رسول الله ﷺ بیش از دیگران به مقام معرفت و منزلت پیامبر اکرم ﷺ آشنا و واقف بود. امام علی‌ماشیل‌الله از خاطرات خود چنین یاد می‌کند:

«من نخستین کسی بودم که به رسول الله گرویدم... و هم آخرین کسی بودم که از وی جدا گشتم و او را به خاک سپردم.»^۲

«هر صبح و شب بر پیامبر خدا ﷺ وارد می‌شدم و با من خلوت می‌کرد و در کارها و عبادات با او بودم و یاران می‌دانستند که پیامبر ﷺ با هیچ کس غیر از من چنین

۱- فرهنگ‌نامه موضوعی نهج‌البلاغه، ص ۶۴۴.

۲- خاطرات امیر مؤمنان‌ماشیل‌الله، ص ۲۴۳، به نقل از: خصال شیخ صدوق، ص ۶۷۸.

۳- همان، ص ۲۴۴.

۴- نهج‌البلاغه، ترجمه فیض الاسلام، ص ۳۲۲.

مـغرضانه است داوری پـارهـای از شرقـشـناسـان کـه حـرـمتـ نـهـادـنـ بـه زـنـ رـا در سـیرـهـ پـیـامـبـرـ اـکـرمـ ﷺ بـرـ مـوـضـوعـاتـ مـوـهـومـ حـمـلـ مـیـ نـمـایـنـدـ؛ نـگـرـشـیـ کـه شـخـصـ رـسـولـ اللـهـ ﷺ درـ آـنـ فـضـایـ جـاهـلـیـتـ عـربـ بـهـ حقوقـ زـنـ بـهـ وـجـودـ آـورـدـ، نـسـخـهـایـ اـسـتـ کـهـ هـمـ اـکـنـونـ درـ مـانـکـنـنـدـهـ مـنـاسـبـاتـ مـخـدوـشـ وـ غـلـطـ حـاـكـمـ بـرـ جـوـامـعـ بـیـشـرـفـتـهـ اـسـتـ وـ آـنـانـ دـیـرـ یـاـ زـوـدـ بـهـ اـیـنـ حـقـیـقـتـ روـیـ خـواـهـنـدـ آـورـدـ کـهـ رـسـولـ اللـهـ، بـهـتـرـینـ وـ کـامـلـ تـرـینـ تـنـظـيمـاتـ حـقـوقـیـ وـ اـخـلـاقـیـ رـاـ بـرـایـ اـحـقـاقـ حـقـوقـ زـنـ، اـیـجادـ کـرـدـهـ اـسـتـ.

گـزارـشـهـایـیـ کـهـ اـزـ سـخـنـخـانـ وـ سـیرـهـ حـضـرـتـ مـحـمـدـ ﷺ تـوـسـطـ هـمـسـرـانـ اـیـشـانـ درـ تـارـیـخـ ثـبـتـ شـدـهـ، اـثـبـاتـکـنـنـدـهـ اـیـنـ اـسـتـ کـهـ کـانـونـ خـانـوـادـهـ درـ نـگـاهـ آـنـ حـضـرـتـ، بـرـ اـسـاسـ مـحـبـتـ بـاـ مـحـورـیـتـ تـوـحـیدـ پـیـرـیـ مـیـ شـوـدـ. چـنـانـ کـهـ نـمـوـنـهـهـایـیـ اـزـ زـنـانـ تـرـیـیـتـ شـدـهـ درـ مـکـتبـ پـیـامـبـرـ اـکـرمـ ﷺ درـ تـارـیـخـ وـجـودـ دـارـدـ کـهـ اـزـ نـظـرـ اـخـلـاقـیـ سـبـبـ شـکـفـتـیـ اـسـتـ کـهـ یـادـ کـرـدـنـ آـنـهاـ مـجـالـ دـیـگـرـیـ مـیـ طـلـبـدـ؛ درـ اـیـنـ جـاـ بـهـ عـنـوـانـ نـمـوـنـهـ تـنـهـاـ یـهـ یـکـ مـورـدـ اـشـارـهـ مـیـ شـوـدـ:

مرـدـیـ نـزـدـ پـیـامـبـرـ اـکـرمـ ﷺ آـمـدـهـ مـیـ گـوـیدـ: منـ هـمـسـرـیـ دـارـمـ کـهـ هـرـگـاهـ وـاردـ خـانـهـ مـیـ شـوـمـ، هـمـوـارـهـ بـهـ مـنـ تـوـجـهـ مـیـ کـنـدـ وـ آـنـگـاهـ

کـهـ اـزـ مـنـزـلـ بـیـرونـ مـیـ رـومـ مـراـ مشـایـعـتـ مـیـ کـنـدـ. هـرـ وـقـتـ درـ چـهـرـهـمـ غـمـ رـاـ مشـاهـدـهـ مـیـ کـنـدـ، مـیـ گـوـیدـ چـهـ چـیـزـیـ توـ رـاـ تـارـاحـتـ کـرـدـهـ اـسـتـ؛ اـگـرـ بـرـایـ رـوزـیـ وـ مـخـارـجـ زـنـدـگـیـ نـگـرـانـیـ، بـایـدـ بـدـانـیـ عـهـدـهـدارـیـ رـوزـیـ توـ غـیرـ توـ اـسـتـ وـ اـگـرـ اـمـوـرـ رـوزـ وـاـپـسـینـ توـ رـاـ غـمـگـینـ سـاختـهـ خـداـونـدـ هـمـتـ توـ رـاـ زـیـادـ کـنـدـ. رسولـ خـداـ ﷺ پـاسـخـ مـیـ دـهـدـ: «إِنَّ اللَّهَ عُمَالًاً وَ هَذِهِ مِنْ عَمَالَهُ؛ لَهَا نَصْفُ اجْرِ الشَّهِيدِ»^۱؛ هـمـاـنـ خـداـونـدـ رـاـ کـارـگـزـارـانـیـ اـسـتـ وـ اـیـنـ زـنـ اـزـ جـمـلـهـ آـنـهـاـسـتـ. بـرـایـ اوـ نـیـمـیـ اـزـ پـادـاشـ شـهـیدـ اـسـتـ.

بـدـونـ هـیـچـ تـوـضـیـحـیـ درـ بـارـهـ اـیـنـ وـاقـعـهـ، بـهـ سـرـاغـ اـظـهـارـاتـ نـوـیـسـنـدـ غـرـبـیـ کـتـابـ زـنـدـگـیـ نـامـهـ پـیـامـبـرـ اـسـلامـ ﷺ مـیـ روـیـمـ: «تـضـادـ مـسـیـحـیـتـ باـ جـنـسـ مـادـهـ بـسـیـارـ جـنـونـآـمـیـزـ بـودـ؛ زـیـرـاـ کـامـلـاـ مـوـجـودـیـتـ زـنـ رـاـ رـدـ مـیـ کـرـدـ... اـگـرـ زـنـ مـسـلـمـانـ اـمـروـزـ بـعـضـیـ اـزـ اـرـزـشـهـایـیـ رـاـ کـهـ بـهـ عـنـوـانـ آـزادـیـ بـهـ اوـ پـیـشـنـهـادـ مـیـ شـوـدـ، رـدـ مـیـ نـمـایـدـ، نـهـ بـهـ خـاطـرـ تعـصـبـ جـاهـلـانـهـ اوـسـتـ؛ بـلـکـهـ بـهـ اـیـنـ دـلـیـلـ اـسـتـ کـهـ غـرـبـ درـ مـوـرـدـ رـوـابـطـ زـنـ وـ مـرـدـ بـهـ گـمـراهـیـ وـ بـیـهـوـیـتـیـ دـچـارـ گـرـدـیدـهـ اـسـتـ. ماـ درـ حـالـیـ اـدـعـایـ آـزادـیـ زـنـ وـ مـرـدـ رـاـ بـهـ زـبـانـ

۱- وـسـائـلـ الشـیـعـهـ، جـ، ۲۰ـ، صـ ۳۲ـ.

از این روش استفاده می‌کنند، اجتناب
می‌کردن».^۳

به تواتر در تاریخ ثبت شده است که
رسول الله ﷺ همچون بندگان می‌نشستند:
«آنه کان یجلس جلسه العبد».^۴

تأدیب الهی

با آنچه از سیره و روش پیامبر اکرم ﷺ و
تأثیر آن در تحولات اجتماعی صدر اسلام
بیان شد، مفهوم این سخن ایشان که
فرمودند: «بعثت لاتّم محسّن الاخلاق»^۵؛
برانگیخته شدم تا خوبی‌های اخلاق را به
اتمام برسانم، بیشتر روشن می‌شود. اخلاق
در معنای گسترده آن عبارت است از همه
هنچارها و ارزش‌هایی که رسول الله ﷺ
اسوه کامل آنها بود و بیش از دعوت و ابلاغ
رسالت، همه مراحل کمال اخلاقی را طی
کرده بود و پس از آن می‌توانست عهده‌دار
هدایت مردم شود. بدین سان برای همه
کسانی که می‌خواهند گام در مسیر طی شده

می‌آوریم که در تبلیغات، فیلم‌های شهوانی،
مجله‌های پرونوگرافی و مجالس عیش و
عشرت، از زن، چهره‌ای بردهوار و بی‌ارزش
ساخته‌ایم».^۱

بدین سان آشکار می‌گردد که جنس
تحوّل و تغییرات در صدر اسلام با راهنمایی
و ارشاد حضرت محمد ﷺ، از باب تحوّل
اخلاق و فرهنگ بود؛ لذا وقتی جعفر بن
ابی طالب در برابر پادشاه حبشه (نجاشی)
قرار می‌گیرد، به وضعیت پیش از اسلام
این‌گونه اشاره می‌کند:

«ای پادشاه، ما قومی بودیم در جاهلیّت؛
به جای خدای یگانه، بت‌هارا می‌پرستیدیم؛
گوشت مردار می‌خوردیم؛ اعمال ناشایست
انجام می‌دادیم؛ پیوند خویش را می‌بریدیم؛
حقوق همسایگان را فراموش کرده بودیم و
قدرتمندان ما حقوق ناتوانان را ضایع
می‌کردند».^۲

استاد شهید مطهری درباره روش زندگی
پیامبر ﷺ می‌گوید:

«پیامبر در زندگی روش ساده را انتخاب
کرده بودند. در همه چیز؛ در خوراک،
پوشاش، در معاشرت‌ها و برخوردها و در
تمام خصوصیات از اصل سادگی و سبک
بودن مؤونه استفاده می‌کردند. پیامبر از به‌کار
بردن روش ارتعاب که اغلب قدرتمندان عالم

۱- زندگی نامه پیامبر اسلام، ص ۳۲۵.

۲- مجمع الزوائد الہیشمی، ج ۶، ص ۲۶.

۳- سیره نبوی، ص ۴۹.

۴- المحاسن برقی، ج ۲، ص ۴۴۱.

۵- قاموس شعائمه، ص ۳.

در عمل و گفتار ایشان متجلی شده است، یاد می‌گردد. بی‌گمان تأمل و مذاقه در آن‌ها برای هر انسانی بسیار آموزنده و فرج‌بخش خواهد بود، به زندگی شادمانی و امید می‌بخشد، هدفمندی نظام هستی را معنی می‌کند، عدالت اخلاقی تفسیر می‌شود و فضیلت انسان تثبیت می‌گردد. بدون هیچ تفسیری به ذکر نمونه‌ها می‌پردازیم:

۱- امام صادق^ع می‌فرماید:

«کان رسول الله ﷺ یَقِيسُ لحظاته بین اصحابه، فَيَنْظُرُ إِلَى ذَا وَيَنْظُرُ إِلَى ذَا بِالسُّوَيْةِ». ^۲

پیامبر ﷺ لحظه‌هایی را که در میان اصحاب بود، به صورت تساوی تقسیم می‌نمود و به همگان یکسان نگاه می‌کرد.

۲- گاهی با دیدن وضعیت قرآن خواندن بعضی از افراد که با صدای ای بلنده ممکن بود برای دیگران اسباب مزاحمت فراهم نمایند، می‌فرمود: «أَلَا كُلُّكُمْ مَنَاجٌ رَبِّهِ، فَلَا يَؤْذِينَ بَعْضَكُمْ بَعْضًا وَ لَا يَرْفَعُ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الْقِرَاءَةِ». ^۳

همه شما با خداوند مناجات می‌کنید؛ پس مراقب باشید یکدیگر را آزار ندهید و صدایتان را در خواندن قرآن برای دیگران

رسول الله ﷺ بگذارند، اهتمام به اخلاق، باشیسته است. امام صادق^ع این مهم را در روایت ذیل این‌گونه بیان می‌کند:

«همانا خداوند عز و جل پیامبرش را به‌گونه‌ای نیکو تأدیب نمود؛ آنگاه که ادب را در شخصیت او به اکمال رساند، به او گفت: «إِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ»؛ از آن پس بود که امر دین و امت را به او تفویض نمود، تا این که رهبری و هدایت بندگانش را بر دوش گیرد.» ^۱

کامل بودن حضرت رسول اعظم ﷺ در اخلاق، اقتضا می‌کرد ایشان به همه زوایا و ابعاد رفتاری امت توجه داشته باشد؛ بر این اساس، آن حضرت بر هدایت و سعادت انسان حریص بود؛ نه تنها به مسلمانان، بلکه به همه انسان‌ها مهربانی می‌ورزید. دغدغه نجات مردم از نار استی‌ها، بی‌عدالتی‌ها، خرافات، بهره‌کشی‌ها و آنچه با کرامت انسان ناسازگاری داشت، آرامش را از او ربوده بود و در مقابل، خداوند پاداشی نیکو و لذب‌بخش به او عنایت می‌فرماید:

«خداوند و ملائک او بر نبی درود می‌فرستند و شما نیز ای مؤمنان بر او درود بفرستید و تسلیم اوامر و هدایت او بشوید.» (احزاب / ۵۶).

در سطور پایانی این نوشتار، پاره‌ای از دقّت‌ها و ظرایف اخلاقی پیامبر اعظم ﷺ که

۱- تفسیر العباشی، ص ۲۵۹؛ وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۳۱.

۲- الحياة، ج ۱، ص ۳۹۶.

۳- المغنی ابن قدامه، ج ۱، ص ۷۷۲.

بلند نکنید.

۳- پیامبر اکرم ﷺ با اصحاب نشسته بودند که جنازه‌ای را از مقابل آنان عبور دادند. آن حضرت برخاست. به ایشان گفتند: این یک مرد یهودی است. پیامبر اکرم ﷺ فرمود: «الْيَسْتُ نفساً؟ آیا یک انسان نیست؟^۱

۴- پیامبر اعظم ﷺ فرمود: کسی که با یک سخن زیبا به برادر مسلمان خود، محبت بورزد او را مورد لطف قرار دهد و اندوه او را برطرف کند، همواره در سایه رحمت الهی خواهد بود.^۲

منابع و مأخذ

- ۷- جاد المولی، محمد احمد، محمد المثل الكامل، الازهر، مطبوعه محمد علی صبح، ۱۳۸۸ / ۱۹۶۸.
- ۸- جلال الدین محمد بلخی رومی، مثنوی مولوی، کلاله خاور.
- ۹- الحرج العاملی، محمد بن حسن، تفصیل وسائل الشیعه، چاپ دوم، قم، احیاء التراث ۱۴۱۴.
- ۱۰- حکیمی، محمد رضا، علی، محمد، الحياة، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، ۱۲۹۹.
- ۱۱- خاتمی، احمد، فرهنگ‌نامه موضوعی نهج البلاغه، تهران، سروش، ۱۳۸۱.
- ۱۲- زرین‌کوب، عبدالحسین، کارنامه اسلام، تهران، امیرکبیر، ۱۳۵۵.
- ۱۳- سقاف، حسن بن علی، قاموس شنائم، اردبیل، ۱۴۱۴.
- ۱۴- صورتی شعبان، خاطرات امیرمؤمنان، قم، دفتر تبلیغات، ۱۳۷۸.
- ۱۵- طباطبائی، سید محمد حسین، المیزان فی تفسیر القرآن، قم، اسماعیلیان، ۱۳۹۳.
- ۱۶- عیاشی، تفسیر العیاشی، تهران، مکتبه العلمیه، بی‌تا.
- ۱۷- کلینی، یعقوب، اصول کافی، دارالکتب الاسلامیه، ۱۳۸۸.
- ۱۸- مجلسی، محمد باقر، بحار الأنوار، بیروت، مؤسسه الرفاء، ۱۴۰۳.
- ۱۹- مطهری، مرتضی، سیره نبوی، قم، انتشارات اسلامی، بی‌تا.
- ۲۰- نسایی، عبدالرحمن، السنن الکبری، بیروت، دارالکتب العلمیه، ۱۴۱۱.
- ۲۱- الهشتمی، نور الدین، مجمع الزواید، بیروت، دارالکتب العلمیه، ۱۴۰۸.
- ۲۲- السنن الکبری، ج ۱، ص ۶۲۶.
- ۲۳- اصول کافی، ج ۲، ص ۲۰۶.